

Soru-Cevap

Soru:

Bizlere, Myanmar'ın (Burma) siyasî vakıası, bu ülkedeki Müslümanlara dönük bu korkunç zulmün nedenleri ve buna yönelik bölgesel ve uluslararası tutumlar hakkında kısa bir bilgi vermenizi rica ediyoruz. Saygı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Cevap:

Bu hususta yapılan gerekli inceleme aşağıdaki şekildedir:

1- Bu ülkenin nüfusu 50 milyon küsura ulaşmış olup bunların yaklaşık %20'si Müslümanlardan oluştuğu gibi bunlar da başkent Rangoon'da, Mandalay şehrinde ve Arakan bölgesinde yoğunlaşmışlardır. Buranın halkının %70'i Budistlerden olup geri kalanları ise Hinduizm, Nasranilik ve diğer dinlere mensupturlar. Ancak Burma, bunların %4 oranındaki küçük bir kısmını tanımakta olup diğerlerini yabancı olarak görmekte, onları kovmaya çalışmakta, onların ülke vatandaşlığına izin vermemekte ve onlar için herhangi bir hak da tanımamaktadır. Bu nedenle öldürülmeleri ve yurtlarından edilmeleri için rejimin de desteğiyle Budistlerin saldırılarına maruz kalmaktadırlar.

2- Tarihçiler bu ülkeye İslam'ın, yüzyıllar boyunca dünyanın en büyük devleti olan **İslamî Hilafet Devleti**'nin olduğu Halife Harun Raşid'in döneminde, yani 788 yılında girdiğini ve İslam'ın azametini, sıhatini ve adaletini gördüklerinde de onun Burma'nın dört bir tarafına yayıldığını söylemektedirler. Nitekim Müslümanlar, üç buçuk küsur asır, yani M. 1430 ile 1784 yılları arasında Arakan bölgesine hakim olmuşlar ve bu yıl içerisinde kafirler, bölge üzerine üşüşmüşler, Budistler burayı işgal etmişler, bölgede fitne fesat yaymışlar, özellikle alimleri ve bilim adamları olmak üzere Müslümanları katletmişler, servetlerini yağmalamışlar, mescit ve medreseler gibi İslamî yapıtları yıkmışlardır. Bunu ise kinlerinden ve cehaletleri olan Budizm taassupçuluğundan dolayı yapmışlardır.

3- Bölgede, İngiltere ile Fransa arasındaki rekabetin yanı sıra sömürgeci bir paylaşım söz konusudur. Zira İngilizler, M. 1824 yılında Burma'yı işgal ederek buraya sömürgelerini dayatırlarken Fransızlar da buraya komşu olan Laos'u işgal ederek sömürgelerini dayatmışlardır. İngiltere, 1937 yılında sömürgesi Burma'yı "İngiliz-Hindistan hükümetinden" ayırmış ve böylece İngiliz sömürgesi, yönetim olarak "İngiliz-Burma hükümeti" adı altında bu hükümetten ayrılmış olmuştur. Buda Arakan bölgesini, Budistlerin tasallutu altındaki bu hükümete bağlanmaya itmiştir.

4- İkinci Dünya Savaşı sırasında ve M. 1940 yılında bu sömürgeci, Japonya'da eğitim alıp işgalci İngilizleri kovmaya yemin eden Burmalı otuz kişinin oluşturduğu (Otuz Milis Yoldaş ve Burma Bağımsızlık Ordusu) olarak bilinen bir hareket başlamıştır. Nitekim bunlar, ülkelere 1941 yılında işgalci Japonlarla birlikte girmişlerdir. Dolayısıyla Burma, Japonya'nın 1945 İkinci Dünya Savaşı'ndaki hezimetine kadar İngiltere ile Japonya arasındaki çatışma hatlarından biri olmuştur. İşte o zaman İngiltere, Burma üzerindeki sömürgesini yeniden genişletmeye muktedir olabilmiştir. Nitekim Müslümanlar, 1942 yılında Budistler tarafından yaklaşık (100.000) yüz bin Müslümanın öldüğü katliamlara maruz kalmalarının yanı sıra onlardan yüz binlercesi de ülke dışına sürgün edilmişlerdir. Sonra İngiltere, 1948 yılında Burma'ya şekli bir bağımsızlık vermiş, bunun bir yıl öncesinde, yani 1947 yılında da bağımsızlığa hazırlamak için bir konferans düzenlemiş ve ülkedeki bütün gurupları ve etnik kökenlileri çağırırken Müslümanları buradan uzaklaştırmıştır. İşte bu konferansta İngiltere, on yılın ardından bütün gurup yada etnik kökenlerin bağımsızlık hakkına izin veren metnin geçtiği bir madde koymuş ancak Burma hükümeti bunu uygulamamış ve Müslümanlara zulmetmeye devam etmiştir.

5- Burma'da, 1962 yılında General Ne Win'in liderliğinde askerî bir darbe gerçekleşmiş ve Devlet Konseyi, kanun ve düzeni geri getirmek içindir adı altında askerî bir konsey tesis edilmiştir. Dolayısıyla o, 1988 yılına kadar ülkeye doğrudan hükmetmiş, konsey 1997 yılına kadar kalmış ve Ne Win'in ülke üzerindeki hakimiyeti de devam etmiştir. Nitekim 1990 yılında muhalefet Ulusal Demokratik Partisi'nin koltuklarının genelini elde ettiği seçimler yapılmış ancak askerî hükümet, yeni bir anayasa konuluncaya kadar otoritenin geçişini kabul etmemiştir. Dolayısıyla 1993 yılından bu yana yeni bir anayasa koymak için sürekli toplantılar yapılmaya

başlamıştır. Bu darbenin ardında Müslümanlar, Budist taassupçusu askerî yönetim tarafından zulümlere maruz kalmasının yanı sıra bu yönetim, üç yüz binden (300.000) fazla Müslümanı Bangladeş'e sürgün etmiştir. Ayrıca yarım küsur milyon Müslüman da 1978 yılında ülke dışına kovulmuş, yaşlı, kadın ve çocuk olmak üzere onlardan kırk binden fazlası kendilerine dayatılan ağır şartlar nedeniyle ölmüşlerdir. Bu ise Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği istatistiklerine göredir. 1988 yılında ise yüz elli binden (150.000) fazla Müslüman ülke dışına göç etmişlerdir. Hatta 1990 yılında konseydeki sandalyelerin çoğunluğunu kazanan muhalefet partisine verdikleri desteğin intikamını almak için yarım küsur milyon Müslüman, göçe ve ülkeden kovulmaya maruz kalmışlardır. Böylece ülkenin hükümeti, Müslümanları ülke halkından olmayan yabancılar olarak görür hale gelmiş olup bu Müslümanların evlatları, otuz yıldan beridir eğitimden ve evlilikten de mahrum edilmektedirler. Dahası Müslümanlara, sayılarının azalması için üç yıllığına evlenmemeyi bile dayatmışlardır. Dolayısıyla hükümet tarafından onlara, en iğrenç uygulamalar gerçekleştirilmiştir. Nitekim 1989 yılında hükümet, İngiliz-Burma olan adını Myanmar olarak değiştirmiştir. Dolayısıyla ortada bu ikinci adı tanıyan ülkeler olduğu gibi onu tanımayıp birinci ismi kullanan ülkeler de bulunmaktadır.

6- Asker, Burma'ya hükmetmeye devam etmiş ve İngilizler bazı zaman doğrudan diğer bazı zaman da ajanları Hindistan yoluyla onları desteklemişler ve Rusya ve Çin'in desteğini kazanmak ve hakikatinin üzerini örtmek için de Burma/Myanmar rejimi görünüşte komünistlere yakın olmaya itilmiştir ki zaten de böyle olmuştur. Mesela Arap dünyasındaki birçok rejimlerin, Amerika yada İngiltere'nin ajanları olduklarını örtmek için Rusya ve Çin gibi komünistlere yaklaşımları gibi. Amerika geçmişte, askerî rejimi desteklemek için Hindistan'ın tutumlarını gerekçe göstererek onunla yakın işbirliği içerisine girmiştir. Mesela AFP Haber Ajansı, 28.05.2012'de Hindistan başbakanı Manmohan Singh'in bu tarihte Burma'yı ziyaret ettiği ve Burma Devlet Başkanı ile bir dizi anlaşmalar yaptığı haberini aktararak şunları belirtmiştir: *"Hindistan, özellikle güvenlik ve enerji alanlarında olmak üzere geçen asrın doksanları boyunca Askerî Konsey'e yakınlık göstermiştir. Nitekim Washington, 2010 yılında Burma'daki insan haklarının çiğnenmesine karşı suskunluğundan dolayı Hindistan'ı kınamıştır. Hatta Suu Kyi'nin çalışmasının bir kısmını Hindistan'da tamamlamasına ve Büyükelçi olan annesinin, Hindistan'ın ülkesindeki Askerî Konsey'e olan desteğinden dolayı üzüntüsünü ifade etmesine rağmen."* Ayrıca 2007 Kasım ayında haber ajansları, Washington'un Hindistan ve Çin'den her birine Burma'daki askerî rejime silah temin etmeyi durdurmaları ricasında bulunduğunu aktarmıştır. Nitekim Burma'daki askerî rejim, Amerika'nın kendisine yönelik kampanyasının gölgesinde Çin'in desteğini kazanmak için Çin'in, Bangal Körfezi ile Hint Okyanusu'nda askerî tesisler kurmasına izin vermiştir. Ayrıca bu, Kuzey Doğu'da uzunluğu bin kilo metreye ulaşan kara sınırları olan Hint Okyanusu yönündeki Burma'da kendisi için bir aralık oluşturan Çin'in de çıkarına bir durumdur. Dahası Hindistan'ın, aynı şekilde Kuzey-Batı kara sınırlarından dolayı Burma ile yakın ilişkilerinin bulunmasının yanı sıra doğrudan İngiltere- Hindistan hükümetini takip etmiştir. Ancak İngiltere'nin buradan şekli olarak çekilmesinin ardından Hindistan, Burma üzerinde kendi koruması altında olan ve desteğine dayanan bir vasi gibi olmuştur.

7- Nitekim Amerika, kamuoyunu askerî yönetime karşı kıskırtmış ve kamuoyunun dikkatleri, muhalefet başkanı (Aung San Suu Kyi)'nin 2010'un Kasımında serbest bırakılacağına çekilmiştir. Ardından Askerî Konsey'e yönelik baskıları artırmış ve bizzat konsey çözülsün ve yönetimi de sivillere teslim etsin diye kamuoyunu bu çerçevede tahrik etmiştir. Ancak İngilizler ve onlarla birlikte Hindistan hükümeti, meseleye İngiliz kurnazlığı ile çözüm bulmuşlar ve konseyi, usta üsluplar yoluyla genel seçimlere davet etmeye sevk etmişlerdir... Nitekim 2010 yılında seçimler yapılmış ve seçimlerde sandalyelerin yaklaşık %80'nini alan bir asker partisi olan Dayanışma ve Birliği Geliştirme Partisi kazanmıştır. Böylece bizzat Askerî Konsey çözülmüş ve yönetimi de başta 2011'in Mart ayında yönetimi teslim alan emekli General Tein Sein olmak üzere emekli generallerden ibaret olan sivillere teslim etmiş olmuştur.

8- Amerika, askerî rejimin emekli generallerinden oluşan adamlarını uzaklaştırmak ve muhalif bir lider getirmek için hala Burma rejimine baskı uygulamaktadır. Zira muhalif lidere ve Ulusal Demokratik Partisi'ne olan desteği apaçık ortadadır. Bu nedenle muhalefet liderinin 2015 seçimlerini kazanması olasılığıyla ilgili geleceğe yönelik analizler yaymaktadırlar. Nitekim Amerika Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, 2011 yılının Aralık ayının ilk günlerinde Burma'yı ziyaret etmiş ve ülkesinin, yirmi yıldan bu yana ilk defa Burma'ya Büyükelçi atayacağını ve oradaki demokratik reformlarla paralel olarak ilerleyen yaptırımları hafifleteceğini açıklamıştır. Dolayısıyla burada, 01.04.2012'de 45 sandalyelik kısmî seçimler yapılmış ve bu seçimlerde muhalefet lideri Aung San Suu Kyi'nin başkanlığındaki Ulusal Demokratik Parti'si 43 sandalye elde etmiştir.

Bunun üzerine Amerika Dışışleri Bakanı şöyle bir açıklamada bulunmuştur: “*Son aylarda (Burma’da) gerçekleşen ve devam edecek olan ilerlemenin boyutları hakkında bir yargıya varmak için hala vakit çok erkendir.*” [AFP / 02.04.2012] Dolayısıyla Amerikan dış sorumlusu bu şekilde, ülkesinin Burma rejimine baskılar uygulamasını istemekte ve demokratik süreçteki ilerlemenin inandırıcılığına şüphe düşürmektedir. Çünkü ülkeyi yöneten ve siyasî sahnedeki hakimiyetlerini elinde bulunduranlar bizzat sivil görünümlü askerlerdir. Geçen asrın doksanlarında askerin koymuş olduğu anayasa gereğince de parlamentodaki sandalyelerin dörtte birinin seçilmiş değil atanmış askerlerden olması gerekmektedir.!

Hakeza Amerika, Burma’daki siyasi durumdan hoşnut olmadığı gibi muhalefet lideri ve partisinin siyasî aktivitesinin uygulayıcısının serbest bırakılması yönünde ilerleme kaydetmektedirler. Ancak onlar, bu rejime baskı uygulamaya devam ettikleri gibi daha fazla baskı yapma beklentisiyle rejimin inandırıcılığı hususunda şüpheler ortaya koymaktadırlar ki böylece İngiliz yanlısı askerleri yönetimden uzaklaştırma imkanı bulabilsinler.

9- Ancak İngiltere’nin lehine bir durum söz konusudur. Zira İngiltere Dışışleri Bakanı William Hague, Burma’da meydana gelenlerle ilgili şöyle bir olumlu değerlendirmede bulunmuştur: “*Burma halkına dönük ikili yardımların en önde gelenlerinden sayılan İngiltere, Burma’daki siyasî süreci desteklemeye hazırdır.*” [Associated Pres / 03.04.2012] Nitekim İngiltere başbakanı David Cameron, bu seçimlerin akabinde Burma’ya bir ziyarette bulunmuş olup bu ziyaret, 1962 darbesinden bu yana Batılı bir başkanın Burma’ya yaptığı ilk ziyaret olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla o, Burma rejimine övgüde bulunarak şöyle demiştir: “*Şimdi burada, reformları gerçekleştirmek için azimli olduğunu ve tedbirler aldığını söyleyen bir hükümetin olmasının yanı sıra buraya gelmek için en uygun bir zaman olduğuna inanıyor ve bu tedbirlere ben de teşvik ediyorum.*” [AFP / 13.04.2012] Nitekim şöyle diyen devlet başkanı ile de bir araya gelmiştir: “*Bizler, Burma’da demokrasi ve insan haklarını güçlendirmeye dönük gösterdiğimiz çabalarımızı kabul etmenizden dolayı mutluyuz.*”

Hakeza İngiltere, Myanmar’daki siyasî durumdan hoşnut olduğu gibi onu desteklemektedir de.

10- 03.06.2012’de; Budistler ile Müslümanlar arasında, on binlercesi evlerinden göç etmeye başlayan Müslümanların bulunduğu yerleri kapsayan birçok bölgelerde öldürme, evlerin yakılması ve yerinden edilme gibi olayların patlak vermesinin ardından Budistler, Müslümanları taşıyan bir otobüse saldırmışlar ve onlardan dokuzunu katletmişlerdir. Bangladeş ise kendilerine kaçanlara yardım etmeyi reddetmiş, dahası onları geri çevirmiş ve onların yüzlerine sınırları kapatmıştır. Nitekim geçen yıl böylesi bir tarihte yine Müslümanlar, benzer saldırılara maruz kalmalarının yanı sıra ülkeyi terk etmeye zorlandıkları gibi on yıllar boyunca da her yıl öldürme, yerlerinden edilme ve ülkelerinden kovulma gibi benzeri durumlara maruz kalmış ve oradaki rejim tarafından desteklenen kindar Budistler tarafından evleri yıkılmıştır. Başta Amerika olmak üzere Batılılar ise muhalefet liderini serbest bırakmasından ve Müslümanların maruz kaldığı hususların hatırlanmasına kayıtsız kalan demokratik dönüşümünden dolayı yeni rejimi kutlamışlardır. Nitekim Burma’daki Amerikan Büyükelçiliği bir beyanat yayınlamış ve beyanatında, Büyükelçilik Maslahatgüzarı Michael Thurston’un Yangon’daki yerel İslamcı örgütler ve Arakan’daki Ulusal Kalkınma Partisi ile ayrı ayrı bir araya geldiğinden bahsetmiştir. Zira Thurston, şöyle demiştir: “*Şu anda en önemli şey, tüm tarafların sakin kalmalarıdır. Çünkü diyaloga daha fazla ihtiyaç olduğu gibi diyalog ise sadece sakinlik olduğunda gerçekleşebilir.*” Ve şöyle demiştir: “*Büyükelçilik, Myanmar hükümetini, yasal icraatlara ve hukukun üstünlüğüne saygı duymanın yolunu araştırmaya teşvik etmektedir.*” [Amerikan Associated Pres / 14.06.2012] Yani Amerika, ölüme ve yerinden edilmeye maruz kalan insanlara şöyle demektedir; sizlerin yapması gereken, sakinliğe ve diyaloga bağlı kalmanızın yanı sıra yasal icraatlara saygı duymanızdır! Çünkü öldürülenler ve yerlerinden edilenler bizzat Müslümanlardır. Ama Budist Rahipler 20.09.2007’de bir yürüyüş yaptıkları ve Burma’daki askerî rejim de buna baskı uyguladığında aşağılık Amerika, yerinde durmamış, Burma üzerine ağır cezalar dayatmış ve Batı ülkeleri de bunu takip etmişlerdir. Buda Amerika’nın, Müslümanların maruz kaldığı hususlara önem vermediğini, bunu umursamadığını, çıkarlarının gerçekleşmesi ve nüfuzunun genişlemesi dışındakileri önemsemediğini göstermektedir. Zaten İslam’a ve Müslümanlara düşman olan bütün Batılıların tutumu genel olarak budur.

11- Sonuç olarak; doğrudan askerî giyimli generallerin hakim olmasının yanı sıra şu anda da sivil giyimli emekli generallerin hakim olduğu Burma rejimi, hala İngiliz yanlısıdır. Dolayısıyla İngilizler, gerek açık gerek gizli gerek doğrudan gerekse de dolaylı olarak İngiltere’nin Hindistan’daki ajanları yoluyla onu desteklemektedirler. Ayrıca İngilizler, sadece bugünlerde değil bilakis bu ülkedeki İslamî yönetimin sona

ermesinden bu yana Müslümanların öldürülmesinde ve onlara işkence edilmesinde Budistleri desteklemektedirler.

Siyasî dehaya sahip olan İngilizlerin yöntemi, Burma'daki askerî rejimi, Amerika'nın bu rejime karşı yürüttüğü kampanyada desteklerini elde etmek için Rusya ve Çin gibi olan komünistlere yakınlaşmaya sevk etmektir.

Amerika'ya gelince; 1991 yılında Nobel barış ödülünü kazanmasının yanı sıra babası ise İngilizlere karşı çıkan ve 1947 yılında ölen Aung Sang olan Tzu Chi Ong liderliğindeki Ulusal Demokratik Partisi'ni desteklemektedir. Nitekim muhalefet lideri onun öldürüldüğü suçlamasında bulunmakta ve babasına da bağımsızlık kahramanı olarak itibar etmektedir.

Amerika ile İngiltere'nin Burma'daki siyasi çatışmasına rağmen ancak bu ikisi, içi boş açıklamaların dışında Batı'nın sözde herhangi bir insanî duygusunu sarsmaksızın Müslümanlara işkence edilmesi noktasında Budistleri desteklemede anlaşmışlardır... Ancak rahiplerin yürüyüşlerinden dolayı baskıya maruz kalmalarını yada muhalif herhangi bir Budist'in hapsedilmesini protesto etmektedirler.

Çin'e gelince; ülkede bir etki elde edememesinden dolayı ekonomik ve stratejik çıkarlarını gerçekleştirmek için oradaki rejimi desteklemektedir.

Müslümanların ülkelerindeki yöneticilere gelince; karış karış ve adım adım Amerika ile Batı'yı takip edip kıllarını dahi kıpırdatmamaktadırlar. Mesela Burma'ya komşu olan Bangladeş, yüz yıllardan beridir temizlenmeye ve şiddetli zulümlere maruz kalan Müslüman kardeşlerine yardım etmemektedir. Bilakis o, sadece bununla da kalmayıp yardım etmediği gibi kendilerine başvuranlara da baskı uygulamakta ve yüzlerine karşı sınırları kapatmaktadır. Ayrıca bu yöneticiler, Allah'ın **“وَإِنْ اسْتِصْرَوْكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ”** **Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmek üzerine borçtur.”** [el-Enfâl 72] şeklindeki emrine icabet edeceklerine Amerika ile diğer Batılı ülkelere icabet ettikleri gibi diğer çatışma bölgelerine askerler göndermelerinin yanı sıra başlarının ve omuzlarının üzerinde de Birleşmiş Milletleri güçlerinin alametleri bulunmaktadır!

Bu yöneticilerden hiçbir hayır umulmayacağı gibi her şeyden önce onlardan şer umulacak olmasının yanı sıra Halife Harun Raşid'in döneminden bu yana üç buçuk asırdan fazladır gölgelendikleri Hilafet geri gelmedikçe bu ülkedeki Müslümanların güvenliğini de geri getiremeyeceklerdir... Zira onların güvenliğini sağlayacak ve dünyanın dört bir tarafına hayrı yayacak olan sadece Hilafet'tir. Umulur ki o da Allah'ın izniyle çok yakında olur.

H. 06 Şaban 1433

M. 26 Haziran 2012